

— явна смъртъ. Това било *саможертва предъ олтара на Отечеството*.

Д. Страшимировъ пише много точно: „Тѣ (Иларионъ и Г. Обретеновъ) виждали ненадежното състояние на духоветѣ и че вѣко отлагане е пагубно и ще парализира волята на останалитѣ вѣрни съзаклетници“*). *Решени да умратъ*, тѣ наредили, щото всички готови за борба да излѣзатъ безъ забава на Балкана.

Кукумявковъ пише: „Решиха да излѣзатъ съ колкото момчета имаше, не толкова приготвени, отколкото решителни“**). Съобщили на всички други, които имало да излизатъ, до 3 дни да се отправятъ къмъ Кушъ Бунаръ.

Презъ нощта на 3. май Иларионъ и Г. Обретеновъ събрали съзаклетницитѣ, решени да излѣзатъ, въ дома на лндонъ Кутевъ. Тукъ Иларионъ развилъ знамето и накаралъ всички присѣтствуващи, включително женитѣ и децата, да го цѣлуватъ. Отъ тука излѣзли и единъ следъ другъ, на известно разстояние, отишли въ Клуцохоръ, въ градината на дѣдо Господинъ (баща на Нено Господиновъ). Тамъ облѣкли възстаническитѣ си дрехи, разкопали заровенитѣ въ градината пушки и чанти съ патрони на Илариона и Г. Обретеновъ. *Всичко 11 души*, тѣ се отправили въ тъмната нощъ раздалечъ единъ отъ другъ, навънъ отъ града. По пжтеката за аязмото, тѣ се изкачили на къшленскитѣ лозя, дето ги очаквалъ Стоилъ воевода.

Последниятъ имъ държалъ слово: „Сега сте други хора, откъснати отъ свѣта вече. У хайдутина нѣма милость и съжаление. Ако срещнете опасенъ врагъ, който ви прѣчи или ще ви предаде — очистиайте го. Очитѣ на хайдутина сж отворени на четири — той и ноще вижда. Сънътъ му е по-лекъ,

*) Д. Страшимировъ, цит. съч., томъ III, стр. 285.

**) Д. Кукумявковъ, стр. 101.